

Sag C-737/19

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

7. oktober 2019

Forelæggende ret:

Tribunal administratif de Montreuil (Frankrig)

Afgørelse af:

27. september 2019

Sagsøger:

Bank of China Limited

Sagsøgt:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

[UDELADES]

På grundlag af følgende procedure:

[UDELADES] har selskabet Bank of China Limited, [UDELADES] nedlagt følgende påstand:

1) Fritagelse for betaling af den efteropkrævede merværdiafgift vedrørende perioden fra den 1. januar 2012 til den 30. april 2014 samt dermed forbundne morarenter, i alt 947 033 EUR, samt tilbagebetaling af de beløb, der er betalt vedrørende denne periode.

[UDELADES]

Selskabet har gjort følgende gældende:

- Den merværdiafgift (moms), som er blevet faktureret til dets franske filial i forbindelse med transaktioner udført af dens hovedsæde i Kina, er fuldt fradragsberettiget i henhold til artikel 271, V, litra b), i code général des impôts (lov om skatter og afgifter), for så vidt som disse transaktioner, der er »interne«, eftersom filial og hovedsæde udgør én retlig enhed, ikke er omfattet af momsens anvendelsesområde. Denne analyse bekræftes af dom af 24. januar

2019, Morgan Stanley & Co International [**Org. s. 2**] (C-165/17, EU:C:2019:58), som bør finde anvendelse i denne sag, eftersom dets filial er beliggende i Frankrig.

- Henvisningen til dom af 12. september 2013, Le Crédit Lyonnais (C-388/11, EU:C:2013:541), er ikke relevant for afgørelsen med hensyn til selskabets fradragsret, eftersom denne afgørelse ikke udelukker moms på de udgifter, som en filial har anvendt i forbindelse med ydelser til sit hovedsæde, fra dens fradragsret. Kontrolmyndigheden har indtaget det modsatte standpunkt med hensyn til denne afgørelse og har indregnet de beløb, som filialen har modtaget fra hovedsædet, i beregningen af dens fradragsret.
- [UDELADES] [anbringende vedrørende national ret]
- [UDELADES] [anbringende vedrørende artikel 49 TEUF]
- [UDELADES] [anbringende vedrørende den fransk-kinesiske beskatningsoverenskomst]

[UDELADES] [**Org. s. 3**]

[UDELADES] [beskrivelse af proceduren og de relevante tekster, herunder navnlig Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1)]

Ud fra følgende betragtninger:

1. Den parisiske filial af det kinesiske selskab Bank of China Limited var genstand for en regnskabskontrol, som mundede ud i myndighedens efteropkrævning af moms vedrørende perioden fra den 1. januar 2012 til den 30. april 2014. Kontrolmyndigheden rejste tvivl om fradraget af den indgående moms på de udgifter, som filialen havde haft i forbindelse med gennemførelsen af transaktioner i form af lån til dens kinesiske hovedsæde og andre filialer, i henhold til artikel 256, 259 og 271 i code général des impôts og artikel 205 og 206 i bilag II til denne lov. Beløbene blev efteropkrævet ved en meddelelse af 29. februar 2016. Ved afgørelse af 28. februar 2017 afviste myndigheden selskabets klage af 22. december 2016.

Twistens rækkevidde

2. [UDELADES] momsens inklusive morarenter beløber sig til i alt 901 394 EUR. [UDELADES]

Påstanden om momsfritagelse:

[UDELADES][**Org. s. 4**] [UDELADES]

Stævningens øvrige anbringender:

6. Artikel 168 i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 har følgende ordlyd: »I det omfang varer og ydelser anvendes i forbindelse med hans afgiftspligtige transaktioner, hvoraf der er betalt moms, har den afgiftspligtige person i den medlemsstat, hvor han foretager transaktionerne, ret til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb: a) den moms, som skal betales eller er betalt i nævnte medlemsstat for varer og ydelser, der er eller vil blive leveret til ham af en anden afgiftspligtig person [...]«. Nævnte direktivs artikel 169 har følgende ordlyd: »Foruden det i artikel 168 omhandlede fradrag har den afgiftspligtige person ret til at fradrage den i nævnte artikel omhandlede moms, såfremt varerne og ydelserne anvendes til følgende: a) hans transaktioner i forbindelse med de i artikel 9, stk. 1, andet afsnit, omhandlede former for virksomhed, som udføres uden for den medlemsstat, hvor afgiften skal betales eller er betalt, når de ville give ret til fradrag, såfremt de blev udført inden for denne medlemsstat [...] e) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 135, stk. 1, litra a)-f), såfremt kunden er etableret uden for Fællesskabet, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til varer, som er bestemt til udførsel fra Fællesskabet.«

7. I dom af 24. januar 2019, Morgan Stanley & Co International (C-165/17, EU:C:2019:58), fastslog Den Europæiske Unions Domstol for det første, at »[a]rtikel 17, stk. 2, 3 og 5, og artikel 19, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag samt artikel 168, 169 og 173-175 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at der for så vidt angår de udgifter, der er afholdt af en filial registreret i en medlemsstat, som udelukkende anvendes til såvel merværdiafgiftspligtige transaktioner som til transaktioner fritaget for denne afgift, der udføres af denne filials hovedsæde beliggende i en anden medlemsstat, skal anvendes en pro rata-sats for fradraget, der fremkommer ved, at der opstilles en brøk, hvis nævner udgøres af omsætningen – uden merværdiafgift – for disse transaktioner alene, og hvis tæller udgøres af afgiftspligtige transaktioner, når disse ville give ret til fradrag, såfremt de blev udført inden for filialens registreringsmedlemsstat, herunder når denne ret til fradrag følger af, at sidstnævnte har foretaget et valg om at lade transaktioner udført i denne stat være merværdiafgiftspligtige«. For det andet fastslog Domstolen ligeledes, at »[a]rtikel 17, stk. 2, 3 og 5, og artikel 19, stk. 1, i sjette direktiv 77/388 samt artikel 168, 169 og 173-175 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at med henblik på beregningen af den pro rata-sats for fradraget, der gælder for de generalomkostninger for en filial **[Org. s. 5]** registreret i en medlemsstat, som anvendes i forbindelse med gennemførelsen af både transaktioner, der udføres af denne filial i denne medlemsstat, og transaktioner, der udføres af filialens hovedsæde etableret i en anden medlemsstat, skal transaktioner udført af såvel filialen som af hovedsædet medregnes i nævneren af den brøk, som udgør pro rata-satsen for fradraget, idet det skal præciseres, at der i brøkens tæller, ud over afgiftspligtige transaktioner, som filialen udfører, skal optræde alene de afgiftspligtige transaktioner, som hovedsædet udfører, når disse ligeledes ville

give ret til fradrag, såfremt de blev udført inden for den pågældende filials registreringsmedlemsstat«.

8. For det første [UDELADES] er det selskabet Bank of China Limiteds opfattelse [UDELADES], at denne afgørelse kan finde anvendelse på dets situation. [UDELADES] ifølge myndigheden giver de regler, som Domstolen har opstillet, ikke mulighed for, at en filial, der er beliggende i en EU-medlemsstat, kan foretage det ønskede fradrag af moms vedrørende udgifter, som den har haft i denne stat i forbindelse med gennemførelsen af transaktioner udført af dens hovedsæde, der er beliggende i et tredjeland, i dette tilfælde Kina. Det fremgår ikke af denne dom, at Domstolen – som ikke var blevet spurgt herom – havde til hensigt at opstille regler for forholdene mellem en filial beliggende i en medlemsstat og dens hovedsæde i et tredjeland. Dette spørgsmål rejser et alvorligt problem, bl.a. vedrørende forskellen mellem de administrative samarbejdsinstrumenter, der findes på den ene side mellem medlemsstaterne og på den anden side mellem medlemsstaterne og tredjelande, f.eks. princippet om afgiftsneutralitet. Det er følgelig spørgsmålet, hvorvidt de løsninger, som Domstolen udviklede i dom af 24. januar 2019, Morgan Stanley & Co International (C-165/17, EU:C:2019:58), anført i præmis 7 ovenfor, finder anvendelse på den situation, hvor en filial i en medlemsstat dels foretager momspligtige transaktioner, dels udfører tjenesteydelser for sit hovedsæde og for filialer beliggende i et tredjeland.

9. For det andet [UDELADES] er parterne enige om, at filialen og hovedsædet skal anses for at udgøre én retlig enhed. Når filialen, der er beliggende i en medlemsstat, kræver fradragsret på grundlag af de udgifter, den har haft i forbindelse med levering af tjenesteydelser til hovedsædet i et tredjeland, dvs. udførsel af finansielle og bankmæssige tjenesteydelser, rejser det spørgsmålet, om den afgiftspligtige kan fradrage momsen i henhold til artikel 169, litra a), eller artikel 169, litra c).

10. For det tredje skal det, såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og filialen kan kræve fradrag i henhold til artikel 169, litra a), afgøres, på hvilken betingelse de bankmæssige transaktioner, som er foretaget af hovedsædet, der er beliggende i et tredjeland, kan anses for at berettige til fradrag for moms, såfremt de var udført i den medlemsstat, hvor de momspåliggende udgifter er blevet afholdt. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og filialen kan kræve fradrag i henhold til artikel 169, litra c), skal det afgøres, på hvilke betingelser kunden kan anses for at være etableret uden for Den Europæiske Union, når filialen er beliggende i Den Europæiske Union og sammen med hovedsædet udgør én retlig enhed.

11. Disse spørgsmål giver anledning til alvorlige fortolkningsvanskeligheder, som bør forelægges Den Europæiske Unions Domstol, førend der kan træffes afgørelse om den stævning, som Bank of China Limited har indgivet. **[Org. s. 6]**

THI BESTEMMES

[UDELADES] Sagen indbragt af selskabet Bank of China Limited udsættes, indtil Den Europæiske Unions Domstol har udtalt sig om følgende præjudicielle spørgsmål:

1° Kan de løsninger, som Domstolen udviklede i dom af 24. januar 2019, Morgan Stanley & Co International, sag C-165/17, finde anvendelse på den situation, hvor en filial i en medlemsstat dels foretager momsplichtige transaktioner, dels udfører tjenesteydelser for sit hovedsæde og for filialer med hjemsted i et tredjeland?

2° Når filialen, der har hjemsted i en medlemsstat, kræver fradragsret på grundlag af de udgifter, den har haft i forbindelse med udførelsen af tjenesteydelser for hovedsædet i et tredjeland, dvs. udførsel af finansielle og bankmæssige tjenesteydelser, kan den afgiftspligtige da fradrage momsen i henhold til artikel 169, litra a), eller artikel 169, litra c)?

3° Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og filialen kan kræve fradrag i henhold til artikel 169, litra a), på hvilken betingelse kan de bankmæssige transaktioner, som er udført af hovedsædet, der er etableret i et tredjeland, da anses for at berettige til fradrag, såfremt de var udført i den medlemsstat, hvor de momspåliggende udgifter er blevet afholdt? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og filialen kan kræve fradrag i henhold til artikel 169, litra c), på hvilke betingelser kan kunden da anses for at være etableret uden for Den Europæiske Union, når filialen er beliggende i Den Europæiske Union og sammen med hovedsædet udgør én retlig enhed?

[UDELADES][Org. s. 7] [UDELADES][Underskrifter]

ARBEJDSUDVALGET